

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra DANDSERINDEN (1831)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 62. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207709395584/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Bort sender Brevet hun; dog før det naaer
Sit Mål, vil til Grev Charles vil os vende.
Vi Grunden til hans Adfærd dog maae kjende.
Før længer frem i Digtningen jeg gaaer.
O Mus! du, som Hjerterne forstaar,
Hvis skarpe Blik ei Løgner mægter blende,
Ræk mig i denne Labyrinth din Snor!
Led du min Tanke her paa Sandheds Spor!

Thi hvad bevæger Livet? Hvad er Grunden
Til Hjertets Flygtighed? Af hvilken Magt
Er Villiens stærke Itaand i Lænker lagt,
Og Aanden, naar den kæmper, overvunden?
Hvad skaber Lunets vexelrige Dragt
Og lokker Graad af Øiet, Smil af Munden?
Hvad løsner, spreder og forvirrer Alt?
Den Livets Magt, som man hør Svaghed kaldt!

Den bringer af de smaaligste Motiver
De største Virkninger i Verden frem:
Den skiller Hjerter og forener dem,
Og Baand, den knyttet har, den sønderriver.
Vor vundne Glæde den igjen fordriver,
Vor svundne Lyst fra Flugt den lokker hjem;
Dens Barn er „Forsæl“ — yndigt og fortængeligt
Er dette Barn, lig Taarerne forgængeligt.

Og Svaghed er det, som tilbageholder
Vor Helt ved Hensyn til hans Stand og Navn.
Forstanden imod Følelsen et Skjold er,
Naar Hjertet drages mod Dionæs Favns;
Thi selv naar Tonen i hans Indre Mol er,
Hans Tanke vinker ham til Ærens Havn,
Til Valget blandt den høieste Noblesse,
Til Giftermaal med rigeste Comtesse.

Men Grunden til, at trods et følsomt Indre,
Han nu i Hensyns Net sig fange la'er,
At nu han seer det Store som det Mindre,
Og med det Smaalige tiltakke ta'er:
Ja, derpaa Læseren vil finde Svar,
Naar han det sidst Passeerte vil erindre;
Forbuden Elskovstid med Kulde blandtes —
Hvis mig man ei vil troe, man tro Cervantes.